

Francesc i la nostra casa de tots (8)

Dll, 2/07/2018 per Francesc Riu i ...

[Dialogant amb la Laudato Si'](#)

15. Nosaltres COL·LABOREM amb Déu en la creació del món

L'univers creat està format per sistemes oberts que entren en comunicació els uns amb els altres, i els éssers humans tenim l'oportunitat de descobrir innumbrables formes de relació i de participació en el seu si. És més, podem concebre l'univers com a quelcom obert a la transcendència de Déu. «La fe ens permet interpretar el sentit i la bellesa misteriosa de tot el que s'esdevé. Gaudim de llibertat per fer ús de la nostra intel·ligència i aconseguir que tot evolucioni positivament, però també podem provocar nous mals, noves causes de sofriment i veritables retrocessos. Això dona lloc a l'apassionant i dramàtica història humana, en la qual la llibertat, el creixement, la salvació i l'amor poden donar fruits, però també poden conduir a la decadència i la destrucció» (LS 79).

Els cristians som seguidors del Déu encarnat, un Déu que ha entrat en la història de la humanitat i que, en fer-ho, s'ha encarnat en la realitat d'aquest món creat. Hi ha un disseny diví no tan sols per a l'ésser humà, sinó per a tot el que ha estat creat. «Déu vol actuar amb nosaltres i comptar amb la nostra cooperació, i fins i tot és capaç de treure algun bé dels mals que nosaltres realitzem» (LS 80).

Aquesta veritat de fe no afecta l'autonomia del món creat, que es regeix per les seves pròpies lleis. L'autonomia de les realitats naturals no impedeix que la persona creient pugui descobrir-hi la mà creadora de Déu que les 're-crea' contínuament. L'ésser humà és cridat a col·laborar en la creació perquè Déu no vol fer-ho tot sol, sinó que ha volgut actuar amb nosaltres i comptar amb la nostra cooperació. «Déu és present en el més íntim de tot ésser sense condicionar l'autonomia de la seva creatura, i això fomenta la legítima autonomia de les realitats terrenals. La seva divina presència és la continuació de la seva obra creadora» (LS 80).

Els éssers humans no podem renunciar a l'encàrrec que Déu ens ha confiat com a criatures seves; si ho féssim, atemptaríem a la nostra dignitat de col·laboradors en l'obra de la creació. «Seria un error considerar els altres éssers vivents com a

mers objectes sotmesos a l'arbitrària dominació humana. La consideració de la natura únicament com a objecte de profit i d'interès comportaria serioses conseqüències per a la societat».

Un advertiment molt important: «El criteri 'la possibilitat genera dret' ha propiciat immenses desigualtats, injustícies i violència contra gran part de la humanitat, perquè els recursos descoberts de seguida passen a ser propietat del primer que hi ha arribat o del qui té més poder: el guanyador s'ho emporta tot» (LS 82).

16. CADA CRIATURA ocupa un lloc en l'harmonia de l'univers

És bo de recordar que tot ésser humà és una imatge de Déu, però sense oblidar que, en l'univers creat, totes i cadascuna de les criatures tenen raó de ser. Cap no és supèrflua. «Tot l'univers material és expressió de l'amor de Déu, del seu desmesurat afecte envers nosaltres. El sol, l'aigua, les muntanyes, tot és carícia de Déu. La història de la nostra amistat amb Déu sempre està relacionada amb uns llocs concrets que acaben adquirint un significat profundament personal; tots recordem aquests llocs, i refrescar la nostra memòria sempre ens fa bé» (LS 84).

Aquest principi inspira bona part dels pensaments que Francesc exposa en la seva Carta, i això ha justificat l'elecció de l'exemple del sant d'Assís. Segons san Francesc, totes les criatures són una manifestació de Déu, i cal que siguin tractades com a tals. Tota la natura ens invita a lloar el Creador. El seu Càntic de les criatures és una bella pregària que ens ajuda a elevar la ment a Déu en descobrir tants esclats de bellesa en el conjunt de la creació i en totes les criatures.

El Papa ens el presenta com un exemple a imitar, i ho ha manifestat amb molta claredat: «Quan prenem consciència del reflex de Déu en tot el que existeix, el cor experimenta el desig d'adorar el Senyor per totes les seves criatures i juntament amb elles. Aquest sentiment s'expressa de manera esplèndida en el seu Càntic:

“Lloat sigueu, Senyor nostre, amb totes les vostres criatures,
especialment el germà Sol,

per qui ens doneu el dia i ens il·lumineu.

I és bell i radiant amb gran resplendor;

de Vós, Altíssim, porta significació...”» (LS 87).